Globalny kryzys zadłużenia?

Dzisiaj w proroctwach

„Otworzy Pan przed tobą swój skarbiec dobra, niebiosa, aby dawać deszcz na twoją ziemię w czasie właściwym i aby błogosławić wszelką pracę twoich rąk tak, że będziesz mógł pożyczać wielu narodom, ale ty sam nie będziesz pożyczał” — 5 Mojż. 28:12.

Nowy Jork jest znany z jasnych świateł i Broadwayu, ale ukryty z boku budynku przy 44th Street zegar Debt-Clock przyciąga uwagę turystów. Zegar wyświetla w czasie rzeczywistym skumulowany dług Skarbu Państwa Stanów Zjednoczonych, który w czerwcu tego roku wynosił około 35 bilionów dolarów. Dług publiczny jest napędzany przez stale rosnące deficyty budżetowe – zaciąganie pożyczek przekraczających wpływy z podatków w celu finansowania programów rządowych. Kiedy polityk obiecuje zmniejszyć deficyt, oznacza to, że nadal będzie pożyczał i zwiększał zadłużenie, ale nie w takim stopniu, jak poprzednia administracja. Jednak wszystkie deficyty – czyli wydatki przekraczające wpływy – zwiększają obciążenie finansowe przyszłych pokoleń. Kiedy stopy procentowe rosną, jest to jeszcze bardziej widoczne. Biuro Analiz Ekonomicznych (BEA) szacuje, że do końca 2023 roku co szósty dolar wydawany przez rząd będzie przeznaczany na spłatę odsetek od zadłużenia. Wartość ta rosła każdego roku od 1949 roku.

Reszta świata

Wiele z największych krajów znajduje się w podobnej sytuacji, a globalne zadłużenie osiągnęło rekordowy poziom 313 bilionów dolarów w 2023 roku – ponad trzykrotnie więcej niż wartość generowana przez krajową sprzedaż towarów i usług. Indie, Argentyna, Chiny, Rosja, Malezja i RPA odnotowały największe wzrosty.

Jednak czy to naprawdę ma znaczenie, skoro rządy są winne pieniądze swoim obywatelom lub innym rządom? Podczas boomu gospodarczego odpowiedź brzmi prawdopodobnie nie. Jednak kiedy dług rośnie szybciej niż produkcja gospodarcza, rząd musi użyć cięższej ręki, aby zapewnić wzrost gospodarczy, a podatki muszą stać się większą częścią przychodów.

Kiedy taka sytuacja ma miejsce, rząd musi ogłosić niewypłacalność, informując swoich wierzycieli – inne kraje, profesjonalnych inwestorów i osoby fizyczne – że nie jest już w stanie spełnić pierwotnych warunków. Może to prowadzić do długoterminowych szkód gospodarczych. Według Barron’s obecnie cztery kraje znajdują się w stanie niewypłacalności: Białoruś, Liban, Sri Lanka i Wenezuela. Pozostałe kraje o najwyższym ryzyku to: Argentyna, Egipt, Ghana, Kenia, Pakistan, Rosja, Tunezja i Ukraina.

Kraj nie może ogłosić bankructwa jak prywatna firma. Musi zaakceptować plan restrukturyzacji i renegocjować warunki spłaty zadłużenia i odsetek ze wszystkimi stronami. Negocjacje mogą trwać latami i wymagają wsparcia organizacji takich jak Bank Światowy i Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW). Celem jest zapobieganie powszechnemu załamaniu gospodarczemu poprzez zapewnienie pomocy finansowej, promowanie stabilności gospodarczej i koordynowanie polityki. Mimo że globalna gospodarka może stanąć w obliczu poważnych wyzwań i spowolnień, koncepcja bankructwa całego świata, podobnie jak pojedynczej osoby czy firmy, nie jest wykonalna w tradycyjnym sensie.

Może się jednak zdarzyć, że kryzysy gospodarcze wpłyną na gospodarkę światową jako całość. Jeśli wiele krajów jednocześnie doświadczy poważnego spowolnienia gospodarczego lub kryzysu finansowego, może to mieć rozległy wpływ na globalną gospodarkę. Skutkiem tego mogą być recesje, depresje, kryzysy walutowe i inne negatywne konsekwencje, które mogą dotknąć kraje na całym świecie. Według szacunków The Wharton School of the University of Pennsylvania, przy obecnej polityce Stany Zjednoczone mają około 20 lat (ze względu na demografię społeczeństwa amerykańskiego), zanim nastąpi taki moment, w którym żadna kwota podwyżek podatków lub cięć wydatków nie będzie w stanie uchronić rządu przed utratą zdolności do spłacania długów. W przeciwieństwie do przypadków „technicznej niewypłacalności”, w których płatności są jedynie opóźniane, sytuacja ta byłaby znacznie poważniejsza i miałaby szeroki wpływ na cały świat, zwłaszcza w pięciu krajach, które posiadają ponad połowę całego amerykańskiego długu. Inne kraje również stoją w obliczu podobnej sytuacji z powodu zmieniających się danych demograficznych.

Plagi Objawienia

W Przedmowie autora do „Bitwy Armagedonu” (IV Tom) z 1916 roku, napisanej zaledwie kilka tygodni przed zakończeniem swojego ziemskiego biegu, pastor Russell napisał:

„[Pan] pozwoli ludziom pójść ich własną drogą, żeby okazała się daremność ich usiłowań, żeby przekonali się, iż tylko interwencja Boża może uchronić ich przed pogrążeniem całej struktury społecznej w katastrofie. Zaiste, dopuści On do tragedii, ale potem ustanowi nowy porządek dla ludzkości pod rządami Mesjasza, ponieważ obiecał, że wszystkie narody »przyjdą do Pożądanego« Królestwa (Aggieusz 2:8)”.

„I widziałem inny znak na niebie, wielki i dziwny: siedmiu aniołów z siedmiu ostatnimi plagami, gdyż na nich zakończył się gniew Boży” (Obj. 15:1). Rozdziały Objawienia zawierające opis plag wskazują, że dzień gniewu (Sof. 1:14-18) jest czasem sądu nad światem. Objawienie 15 opisuje „morze szkliste”, przypominające wielką umywalnię w świątyni, w której obmywali się kapłani. To zapowiedziało Żniwo Wieku Ewangelii, kiedy Jezus powrócił, aby wyzwolić swój Kościół i zniszczyć stary świat.

- **Pierwsza plaga** to złośliwa plaga wrzodów, która dotknęła tych, którzy nosili znamię zwierzęcia lub oddawali cześć jego posągowi. Najbardziej ucierpieli bogaci i wpływowi, ponieważ byli związani z kontrolującą władzą nominalnych kościołów. W okresie długiej depresji w latach 1873-1896 nominalne kościoły zostały zniszczone przez odejście poświęconych chrześcijan i przejęcie władzy przez liberałów. W międzyczasie, w 1878 roku, wielu Żydów zaczęło powracać do ówczesnej Palestyny.
- **Druga plaga** spowodowała śmierć każdej żywej duszy na ziemi i w morzu. Podczas I wojny światowej w latach 1914-1918 zginęło szesnaście milionów ludzi. Potężne związki kościelno-państwowe w Rosji, Niemczech i Austrii zostały zerwane. Deklaracja Balfoura z 1917 roku umożliwiła Żydom uznanie Palestyny za ich ojczyznę.
- **Trzecia plaga** – źródła i wody zamieniły się w krew. Organizacje sekciarskie upadły, ponieważ fundamentaliści, którzy odrzucili wielu wierzących w Biblię jako heretyków, sami zostali wykluczeni. Winą za Wielki Kryzys w latach 1929-1939 obarczono Żydów, z których wielu uciekło do Palestyny.
- **Czwarta plaga** – ludzie zostali spaleni żarem słonecznym. II wojna światowa, która trwała w latach 1939-1945, dowiodła, że świat nie stawał się coraz bardziej pokojowy. Liberałowie stracili swoje wpływy w kościołach. Żydzi uciekli z Europy Środkowej, aby znaleźć nowy dom w Ziemi Obiecanej.
- **Piąta plaga** – ciemność przyszła na zwierzę. Powstanie komunizmu, zwłaszcza w ZSRR, znacznie zaszkodziło katolicyzmowi i osłabiło władzę papieża. W latach 1945-1989 Żydzi uciekali z Europy Wschodniej do Izraela.
- **Szósta plaga** – wyschnięcie rzeki Eufrat. Bogactwo Babilonu znacznie wzrosło. Jednak rosnące światowe zadłużenie wskazuje na zbliżający się Dzień Pomsty dla głównych narodów. Prawdopodobnie przejawiać się to będzie ogólnoświatową depresją, spowodowaną niezdolnością państw do spełnienia zobowiązań finansowych wynikających z politycznych obietnic. Żydzi mieszkający w świecie zachodnim prawdopodobnie uciekną w poszukiwaniu lepszych możliwości w Izraelu lub z powodu rosnącego antysemityzmu.
- **Siódma plaga** – Armagedon. Bóg sprowadza ostateczne zniszczenie na Babilon i ratuje Izrael przed Gogiem i Magogiem (Ezech. 38-39).

W ostatnim etapie dzieła Żniwa naszego Pana, bazując na zapisie 2 Mojż. 12:29, klasa Oblubienicy będzie kompletna, gdy rozpocznie się Armagedon, wierni w chrześcijańskim świecie będą zachęcać Izrael do spojrzenia ku Jezusowi (Pieśń 5:8-6:1), Wielkie Grono może pozostać w ucisku (Obj. 7:14; 1 Mojż. 19:19-23), Starożytni Święci zostaną wzbudzeni podczas Armagedonu, aby wskazać Izraelowi ich wybawiciela (Mich. 5:5), Izrael dojdzie do harmonii z Bożym porządkiem, a błogosławieństwa stopniowo spłyną na zmęczony świat. Z niecierpliwością oczekujmy udziału w udzielaniu błogosławieństw Królestwa!